

full DOMINICAL

Joves que es troben amb Jesús de la mà de Maria

Aquest any, des de la Delegació de Joventut del Bisbat de Terrassa, hem tirat endavant tres activitats pensades per acompanyar els joves en cada etapa de la seva vida. Tres propostes diferents, adaptades a cada edat, però amb una mateixa il·lusió de fons: que cada jove pugui descobrir que Déu camina al seu costat i que la fe és una bona notícia per a la seva vida.

«Be Apostle» (Sigues apòstol), adreçada als joves de 1r a 3r d'ESO; «Be Chosen» (Sigues escollit), per als joves de 16 a 18 anys; i «Be Light» (Sigues llum), per als majors d'edat. Cada activitat té el seu estil i el seu ritme, però totes comparteixen el desig d'acompanyar els joves en el seu creixement humà i espiritual.

El fil conductor d'aquest curs ha estat la Mare de Déu. De la mà de Maria, els joves han pogut endinsar-se en la fe amb senzillesa i confiança, deixant-se acompanyar per ella com a model i com a mare. Mirar Maria és aprendre a dir «sí» a Déu, a fiar-se'n i a posar-se en camí.

Amb el grup de «Be Light» hem viscut un moment especialment intens: hem pelegrinat a Lourdes. Ha estat una experiència única, difícil d'explicar amb paraules. Sobretot aquells moments a la cova, davant la gruta on la Mare de Déu es va aparèixer, on el silenci, la pregària i la presència de tanta gent creient es converteixen en una trobada profunda amb Déu. Allà, molts hem pogut deixar a les mans de Maria les nostres preocupacions, els nostres somnis i les

nostres pregàries, i hem tornat a casa amb el cor renovat.

Ha estat, en conjunt, una experiència profundament enriquidora, una autèntica experiència de Déu. Hem viscut moments molt bons i també situacions de les quals n'hem après; perquè créixer en la fe, com en la vida, també vol dir aprendre pel camí. I hem vist molts joves de les nostres parròquies gaudint de la seva fe i gaudint de Maria.

Poder preparar i participar en aquestes activitats ha estat un autèntic regal. Un moment de descans i de pregària, però sobretot un temps per aprofundir. En un moment en què els joves, més que mai, necessiten bones amistats i necessiten cuidar-les, nosaltres mirem de crear l'espai perquè puguin trobar aquestes amistats i, sobretot, perquè puguin trobar-se amb Jesús, l'amic que mai no falla.

Ens omple de sentit continuar endavant amb totes aquestes iniciatives perquè els joves trobin propòsit, sentit i esperança en la seva vida. I tot això ho fem amb l'ajut de la Fundació Pro Iuventute, que col·labora perquè les activitats de la Delegació de Joventut puguin fer-se realitat.

Donem gràcies al Bisbat i al Sr. Bisbe, que ens deixen actuar i acompanyar els joves, i a tot-hom qui fa possible que aquesta sembra doni fruit. Que Maria, mare dels joves, continuï guiant els seus passos cap al seu Fill.

Mn. Àlex Serra

Delegat episcopal de Pastoral de Joventut

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filips (s. I).

4. □ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14]. Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31 / Mt 15,21-28]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei...

6. □ Dijous [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9]. La Transfiguració del Senyor (lit. hores: pròpies de la festa). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

7. ■ Divendres [Na 2,1,3;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus 4 diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev. fund. Teatins (CR, 1524).

8. □ Dissabte [Ha 1,12-2,4 / Sl 9 / Mt 17,14-20]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fundador dels Dominics (OP) a Tolosa

de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos.

9. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any [1R 19,9a.11-13a / Sl 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-33]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida M. Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. ¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgastau els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David».

Salm responsorial (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,35.37-39)

Germans, ¿qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

✦ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblats a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls». Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-3)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos, y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David».

Salmo responsorial (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias de favores.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,35.37-39)

Hermanos: ¿Quién podrá apartarnos del amor de Cristo?: ¿la aflicción?, ¿la angustia?, ¿la persecución?, ¿el hambre?, ¿la desnudez?, ¿el peligro?, ¿la espada? Pero en todo esto vencemos fácilmente por aquel que nos ha amado. Pues estoy convencido de que ni muerte, ni vida, ni ángeles, ni principados, ni presente, ni futuro, ni potencias, ni altura, ni profundidad, ni criatura alguna podrá apartarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, Señor nuestro.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 14,13-21)

En aquel tiempo, al enterarse Jesús de la muerte de Juan, el Bautista, se marchó de allí en barca, a un sitio tranquilo y apartado. Al saberlo la gente, lo siguió por tierra desde los pueblos. Al desembarcar, vio Jesús el gentío, le dio lástima y curó a los enfermos. Como se hizo tarde, se acercaron los discípulos a decirle:

—«Estamos en despoblado y es muy tarde, despidete a la multitud para que vayan a las aldeas y se compren de comer». Jesús les replicó: —«No hace falta que vayan, dadles vosotros de comer». Ellos le replicaron: —«Si aquí no tenemos más que cinco panes y dos peces». Les dijo: —«Traédme los». Mandó a la gente que se recostara en la hierba y, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición, partió los panes y se los dio a los discípulos; los discípulos se los dieron a la gente. Comieron todos hasta quedar satisfechos y recogieron doce cestos llenos de sobras. Comieron unos cinco mil hombres, sin contar mujeres y niños.

COMENTARI

L'economia de Déu

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

A Cafarnaüm, tocant al llac de Galilea, es troba Tabgha, lloc on la tradició ha situat el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos. L'església actual està construïda sobre una altra d'anterior, del segle XVII, tot i que en aquest mateix lloc ja hi havia hagut una petita capella al segle V. Els mosaics del paviment, també procedents de l'antic temple, representen un cistell amb cinc pans i, al costat, dos peixos. Des de molt antic, els pans i els peixos són símbols eucarístics per la seva referència al text evangèlic (Mt 14,13-21), que anticipa i prefigura l'Eucaristia: una comunitat que comparteix la fe, l'esperança i el pa. És la presència de Jesús «fins a la fi dels temps».

Els deixebles eren ben lògics quan feien veure a Jesús el següent: «Som en un lloc despoblat i ja es fa tard. Acomiadeu la gent» (Mt 14,15). La resposta de Jesús, «Doneu-los menjar vosaltres mateixos» (Mt 14,16), segueix una altra lògica. Més enllà dels prudents càlculs humans, hi ha l'«economia de Déu». Jesús sabia què volia fer, però els deixebles estaven atrapats pel sistema establert. Els béns de la creació són per a tothom. El pa, l'habitatge, el treball, la salut i la cultura han d'estar a l'abast de tots. Per això Jesús diu: «Feu-los seure» (Mt 14,19). Els deixebles, aleshores, ja començaven a intuir per on anava el Mestre i diuen: «Només tenim cinc pans i dos peixos. Però, què és això per a tanta gent?» (cf. Mt 14,17). La «repartidora cristiana» pren volada: és la generositat confiada. I Jesús «prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, pronuncià la benedicció, partí els pans i els donà als deixebles, i els deixebles, a la gent» (Mt 14,19).

El cardenal vietnamita Francesc Xavier Nguyễn Văn Thuận va passar tretze anys a la presó (1975-1988), nou dels quals en règim d'aïllament, pel delictes de ser bisbe. Home dotat d'una gran memòria i d'unes especials qualitats d'escriptor, va escriure molt per comunicar-se i mantenir viva l'esperança dels seus fidels. El primer llibre, *El camí de l'esperança*, s'ha traduït a nombroses llengües. El segon, *El camí de l'esperança a la llum de la Paraula de Déu i del Concili Vaticà II*. El tercer, *Pelegrins pel camí de l'esperança*. Com ell mateix afirmava, són «la paraula del pastor que vetlla pel ramat». Encara va escriure un quart llibre, un petit volum de butxaca titulat *Cinc pans i dos peixos*, que recull cinc meditacions eucarístiques en les quals explica com va poder celebrar cada dia l'Eucaristia durant el captiveri. És una experiència que il·lustra admirablement allò que afirma el Concili Vaticà II: l'Eucaristia és «font i cim de tota la vida cristiana» (LG 11). Alliberat el 1988, sant Joan Pau II el cridà al Vaticà per presidir el Consell Pontifici Justícia i Pau i el creà cardenal. Morí a Roma, «d'un mal d'estómac»!, l'any 2002.

El vaivé entre Jesús i els deixebles ens predisposa per a l'Eucaristia, l'únic pa que pot saciar la fam de l'home i la fam de Déu. «Doneu-los vosaltres mateixos de menjar» (Mt 14,16). Ja no és només donar, sinó donar-se.